

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/197/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616208611
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2616208611.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: P. A., nar. XX.XX.XXXX a P. A., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17, Senica, deti rodičov - matka: J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. T. XXX/X, D., toho času bytom D. X, D., a otec: C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, X., zastúpený advokátom: JUDr. Peter Petrik, so sídlom Komenského 144/19/18D, Banská Bystrica, IČO: 37 326 244, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 5P/44/2016-217 zo dňa 13. septembra 2017 v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a zaostalého výživného, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

Súd konanie o návrhu matky v časti úpravy styku otca s maloletým P. a maloletým P. na čas do rozvodu manželstva zastavuje.

Súd na čas do rozvodu manželstva zveruje maloletého P. a maloletého P. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať v bežných veciach a spravovať ich majetok a otcovi určuje povinnosť prispievať na výživu maloletého P. sumou 140,- Eur mesačne a na výživu maloletého P. sumou 110,- Eur mesačne, s účinnosťou od 30.11.2016, splatnou k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred.

Nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletého P. za čas od 30.11.2016 do 09.06.2017 v sume 712,40 Eur súd povoľuje otcovi splácať v splátkach po 130,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletého P. za čas od 30.11.2016 do 09.06.2017 v sume 522,40 Eur súd povoľuje otcovi splácať v splátkach po 130,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 65 ods. 1, § 62 ods. 1 až ods. 4, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a vecne tým, že súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh matky bol podaný dôvodne,

pretože od 01.07.2016 až do 09.06.2017, kedy bolo manželstvo rodičov maloletých detí právoplatne rozvedené, rodičia maloletých detí nežili v spoločnej domácnosti a ani spoločne nezabezpečovali starostlivosť o maloleté deti. Je preto potrebné späťne upraviť výkon rodičovských práv a povinností rodičov voči obidvom maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva ich rodičov, v danom prípade na čas od 30.11.2016, tak ako matka žiadala, až do 09.06.2017, teda do právoplatného rozvodu manželstva rodičov maloletých detí.

Súd mal preukázané zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 11P/35/2016, že Okresný súd Senica na návrh matky uznesením č.k. 11P/35/2016-34 zo dňa 28.10.2016, ktoré v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/66/2016-60 zo dňa 19.12.2016 nadobudlo právoplatnosť 25.11.2016, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého P. a maloletého P. do osobnej starostlivosti matky, otcovi určil povinnosť prispievať na výživu každého z detí mesačne sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona, styk otca s obidvomi maloletými deťmi upravil na každý nepárny týždeň v roku od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a súčasne uložil matke povinnosť v lehote 30 dní od vykonateľnosti neodkladného opatrenia podať na príslušný súd návrh na začatie konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu.

Súd mal preukázané z rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 6P/15/2016-201 zo dňa 04.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v časti rozvodu manželstva rodičov maloletých detí dňa 09.06.2017, že týmto rozsudkom súd manželstvo rodičov maloletých detí rozviedol, na čas po rozvode manželstva zveril obidve maloleté deti do osobnej výchovy a starostlivosti matke, ktorá bude deti zastupovať a spravovať ich majetok a otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého P. v sume 140,- Eur mesačne a na maloletého P. v sume 110,- Eur mesačne, súčasne upravil styk otca s obidvomi maloletými deťmi.

Obidve maloleté deti pochádzajú z manželstva. Manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 6P/15/2016-201 zo dňa 04.05.2017 právoplatne rozvedené. Rodičia maloletých detí od 01.07.2016 nežijú v spoločnej domácnosti a matka medzičasom dňa 05.08.2017 uzavrela nové manželstvo. Matka spolu s maloletými deťmi od júla 2016 bývala so svojim priateľom, teraz už manželom J. T., v D., v prenajatom dvojizbovom byte. Teraz už bývajú v spoločnom rodinnom dome. V rozhodnom období, tzn. od 30.11.2016 do 09.06.2017 bol maloletý P. žiakom 4. triedy a maloletý P. žiakom 1. triedy základnej školy v D.. Obidve maloleté deti sú zdravé, aktívne športujú, venujú sa hokeju, teda finančne náročnému športu, a to s poukazom na nákup korčúľ, ošatenia, hokejok, bezpečnostných a ochranných prvkov, ako aj nákladov spojených so zabezpečením tréningov, primeranej stravy, poplatkov za účasť na súťažiach a tréningových táboroch ako i na cestovnom na tieto podujatia. Tak matka ako i otec v tom čase inú vyživovaciu povinnosť nemali.

Matka je zamestnaná v spoločnosti T. s.r.o. D., kde dosahuje priemerný mesačný čistý zárobok v sume 264,07 Eur, poberá prídavky a daňový bonus na obidve maloleté deti. Predtým bola zamestnaná v spoločnosti E. spol. s r.o. E., kde dosahovala priemerný mesačný čistý zárobok v sume 537,59 Eur. Manžel, v rozhodnom období ešte len priateľ, matky je živnostník a jeho mesačný príjem je cca 1.020,- Eur mesačne. Tento má vyživovaciu povinnosť voči svojim dvom deťom, ktoré žijú s ich matkou, a to voči plnoletej T. T., ktorá je študentkou vysokej školy v Brne a voči maloletému J. T., ktorý je žiakom 9. ročníka základnej školy.

Otec je živnostník, súd mal preukázané z potvrdenia o podaní daňového priznania otca k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2015, že základ dane bol 0,- Eur a daňová povinnosť 0,- Eur a z potvrdenia o podaní daňového priznania otca k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016, že základ dane predstavoval výšku 162,08 Eur, z čoho vznikla otcovi daňová povinnosť vo výške 30,79 Eur. Súd nemal ďalšími listinnými, či inými dôkazmi preukázané, že otec maloletých detí mal za rok 2015 a 2016 aj iný príjem ako ten, ktorý deklaroval v daňových priznaniach.

Súd mal preukázané zo správy kolízneho opatrovníka maloletých detí, že v starostlivosti matky o maloleté deti neboli zistené žiadne nedostatky.

Súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca voči obidvom maloletým deťom vychádzal z príjmov obidvoch rodičov ako i z potrieb a veku maloletých detí a dospel k záveru, že rodičmi v podstate dohodnuté výživné na maloletého P. v sume 140,- Eur mesačne a na maloletého P. v sume 110,- Eur mesačne v rozhodnom období zodpovedalo odôvodneným potrebám a veku maloletých detí ako i príjmom ich rodičov.

3. Vzhľadom k tomu, že súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému P. so spätnou účinnosťou, a to od 30.11.2016, vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého P. za čas od 30.11.2016 do 09.06.2017 v sume 712,40 Eur. Otec mal zaplatiť výživné za 1 deň mesiaca november 2016 v sume

4,66 Eur (140,- Eur : 30 dní = 4,66 Eur), za mesiac december 2016 až máj 2016 v sume 840,- Eur (140,- Eur x 6 mesiacov = 840,- Eur) a za 9 dní mesiaca jún 2017 v sume 41,94 Eur (140,- Eur : 30 dní = 4,66 Eur x 9 dní = 41,94 Eur), teda celkom 886,60 Eur (4,66 Eur + 840,- Eur + 41,94 Eur = 886,60 Eur), avšak zaplatil za 1 deň mesiaca november 2016 v sume 0,92 Eur (27,50 Eur : 30 dní = 0,92 Eur), za mesiac december 2016 až máj 2016 v sume 165,- Eur (27,50 Eur x 6 mesiacov = 165,- Eur) a za 9 dní mesiaca jún 2017 v sume 8,28 Eur (27,50 Eur : 30 dní = 0,92 Eur x 9 dní = 8,28 Eur), teda celkom 174,20 Eur (0,92 Eur + 165,- Eur + 8,28 Eur = 174,20 Eur), a preto je nedoplatok na výživnom v sume 712,40 Eur (886,60 Eur - 174,20 Eur = 712,40 Eur), ktorý súd povolil otcovi splácať v splátkach po 130,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred, do zaplattenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Vzhľadom k tomu, že súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému P. so spätnou účinnosťou, a to od 30.11.2016, vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého P. za čas od 30.11.2016 do 09.06.2017 v sume 522,40 Eur. Otec mal zaplatiť výživné za 1 deň mesiaca november 2016 v sume 3,66 Eur (110,- Eur : 30 dní = 3,66 Eur), za mesiac december 2016 až máj 2016 v sume 660,- Eur (110,- Eur x 6 mesiacov = 660,- Eur) a za 9 dní mesiaca jún 2017 v sume 32,94 Eur (110,- Eur : 30 dní = 3,66 Eur x 9 dní = 32,94 Eur), teda celkom 696,60 Eur (3,66 Eur + 660,- Eur + 32,94 Eur = 696,60 Eur), avšak zaplatil za 1 deň mesiaca november 2016 v sume 0,92 Eur (27,50 Eur : 30 dní = 0,92 Eur), za mesiac december 2016 až máj 2016 v sume 165,- Eur (27,50 Eur x 6 mesiacov = 165,- Eur) a za 9 dní mesiaca jún 2017 v sume 8,28 Eur (27,50 Eur : 30 dní = 0,92 Eur x 9 dní = 8,28 Eur), teda celkom 174,20 Eur (0,92 Eur + 165,- Eur + 8,28 Eur = 174,20 Eur), a preto je nedoplatok na výživnom v sume 522,40 Eur (696,60 Eur - 174,20 Eur = 522,40 Eur), ktorý súd povolil otcovi splácať v splátkach po 130,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred, do zaplattenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, teda v zmysle zásady, že každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec v celom rozsahu odôvodňujúc ho ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) CSP. Namietal, že príslušnosť Okresného súdu Senica nie je daná, nakoľko posledné bydlisko maloletých detí určené dohodou rodičov bolo vo X.. Bydlisko v D. nebolo určené dohodou ich ako rodičov, ale jednostranne zo strany matky bez jeho súhlasu. Rovnako nemá žiadnu vedomosť o žiadnom inom zákonomnom postupe, ktorý by určil za bydlisko detí D.. Na tieto skutočnosti poukazoval vo svojom podaní zo dňa 28.03.2017, ktoré bolo doručené krátkou cestou súdu 29.03.2017, pričom sa jednalo o prvý procesný úkon v tejto veci. Neprihliadnutie na námietku mal súd v zmysle ust. § 42 CSP odôvodniť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, čo sa nestalo. Rozhodnutie podľa jeho názoru neobsahuje žiadny záver, ktorý by korešpondoval tomu, čo súdu ukladá citované ustanovenie. V tomto smere teda súd prvej inštancie porušil ust. § 40 a nasl. CSP a jednak je jeho rozhodnutie v rozpore s ust. § 42 CSP, resp. rozhodnutie je v tomto smere nepreskúmateľné a arbitrálne.

Ďalej uviedol, že súd mal na základe ust. § 186 ods. 2 CSP na základe zhodného tvrdenia strán na pojednávaní 26.04.2017 vychádzať z toho, že v rozhodnom období mala matka maloletých detí vybrať z prostriedkov BSM rodičov značnú sumu cca 11.000,- Eur, ktorú použila postupne na výživu ich detí. V tomto smere on nenamietal, má za to, že takýmto spôsobom si splnil vyživovaciu povinnosť, keďže platil minimálne výživné a matka minula zo spoločných prostriedkov v prepočte cca 500,- Eur mesačne na výživu maloletých detí, resp. s týmto tvrdením matky súhlasil, že považuje túto čiastku za výživné pre obidve maloleté deti. Následný procesný postup odporoval ust. § 153 ods. 1 a 2 CSP, pretože prostriedky procesnej obrany, ktoré matka uplatnila pred súdom a s ktorými rozporovala zhodné tvrdenie strán podľa § 186 ods. 2 CSP neboli predložené skôr, obzvlášť ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Matka sa na pojednávaní vyjadrila presne a exaktne, odsúhlasila číslo účtu, bankový ústav, zostatok pred rokom a v čase konania, pričom z jej prednesu jednoznačný záver vyplynul. Ak by konala starostlivo, mala by si vyžiadať lehotu na vyjadrenie, resp. na pojednávaní si skutočností preveriť. Keďže tak neurobila a až následne si zrejme uvedomila dosah svojho vyjadrenia, začala na nasledujúcom pojednávaní účelovo toto zhodné vyjadrenie rozporovať. Okrem toho tvrdenia matky odporujú jej vlastné vyjadrenie, že z 55,- Eur mesačne sa vyžiť nedá, keďže výdavky detí sú značné. Ak teda nemala iné prostriedky a 55,- Eur jej bolo málo, je zrejme, že vzhľadom na minutie cca 11.000,- Eur počas posledných 12 mesiacov boli tieto prostriedky použité na výživu ich detí. Zostatok na účte ku dňu v mesiaci 12/2016 predstavuje 1.282,- Eur nebol ani jemu ani jeho právnenému zástupcovi predložený k

nahliadnutiu. Navyše daný dôkaz nevylučuje možnosť, že matka sumu jednoducho vybrala a použila v hotovosti na plnenie vyživovacej povinnosti. Z jeho hľadiska je irelevantné, či použila sumu 5.500,- Eur za 10 mesiacov vo výške 550,- Eur alebo za 4 mesiace vo výške napr. 1.375,- Eur mesačne, nakoľko ostalo nesporným, že táto suma bola použitá na výživné pre maloleté deti. Ako doplnenie uviedol, že ako manželia, teda disponovali nemalou sumou 12.000,- Eur a tvrdenie matky, že ju nechal so sumou 20,- Eur počas troch týždňov, neobstojí. Pokiaľ by mal byť zaviazaný platiť zameškané výživné vo výške 712,- Eur na syna P. a 522,40 Eur na syna P., bol by zaviazaný na duplicitné plnenie, nakoľko si v danom období od 30.11.2016 do 09.06.2017 svoju vyživovaciu povinnosť riadne splnil. Keďže súd nevykonal potrebné dokazovanie, nezistil v akom stave a rozsahu bolo plnenie použité na vyživovaciu povinnosť, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP konanie zastavil, eventuálne postúpil vec miestne príslušnému súdu. Zároveň uviedol, že v rámci odvolacieho konania si náhradu trov konania neuplatňuje.

7. K doručenému odvolaniu podala písomné vyjadrenie matka s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za zákonné a náležité odôvodnené. Aj napriek tomu, že 3 týždne po pôrode svojho tretieho dieťaťa sa nachádza v období šestonedelia a je pre ňu nesmierne ťažké si nájsť niekoľko hodín času na napísanie vyjadrenia k odvolaniu, podáva k odvolaniu vyjadrenie s tým, že s otcovými tvrdeniami nesúhlasí. Otec vo svojom podaní v prvom rade namieta miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Senica. Uviedla, že bydlisko detí zmenila s vedomím a súhlasom otca. Žiaľ, tento súhlas otec dal len ústne a nie písomne, preto teraz popiera a neguje akékoľvek ich predchádzajúce dohody. Okolnosti jej presťahovania sa s deťmi do D. už v konaní popísala. Je v záujme detí, aby v tejto veci konal a rozhodoval Okresný súd Senica. Navyše v konaní vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 3P/41/2016 otec miestnu príslušnosť súdu nenamietal a dokonca nenamietal ani to, že Okresný súd Zvolen konanie o určenie školy príslušnej na dochádzku detí preniesol z dôvodu zmeny ich bydliska do D.. Z tohto dôvodu námietku otcom miestnej nepríslušnosti považuje za nedôvodnú a účelovú.

Čo sa týka rozhodnutia vo veci samej na pojednávaní 13.09.2017 po porade s bývalou právnu zástupkyňou prejavila záujem vzhľadom na jej zdravotný stav a vysoké štádium tehotenstva akceptovať návrh otca ohľadom výšky vyživovacej povinnosti na mal. P. v sume 140,- Eur a na mal. P. v sume 110,- Eur, aj keď takúto výšku výživného nepovažuje za adekvátnu ani k otcovmu príjmu, ani k odôvodneným potrebám ich detí. Tento návrh otca prijala iba v záujme ukončiť súdny proces pár dní pred pôrodom na odporúčanie sociálnej kurátorky a súdu. Čo sa týka jej starostlivého prístupu k veci uviedla, že na predchádzajúce pojednávania vždy disciplinovane chodila, pričom otec a ani jeho právny zástupca sa takto nechovali. Viackrát sa z pojednávanií ospravedlnili, alebo účelovo svoju neprítomnosť ospravedlňovali. Zdôraznila, že návrhom podaným na súd 30.11.2016 sa domáhala zverenia detí do jej starostlivosti a určenia výživného pre mal. P. v sume 240,- Eur mesačne a pre mal. P. 260,- Eur mesačne s účinnosťou odo dňa podania návrhu do rozvodu manželstva s otcom, teda výživným o ktorom sa rozhoduje v danom konaní je výživné za obdobie od 30.11.2006 do 09.06.2017. Čo sa týka ich úspor na bankovom účte v P. J., jedná sa o jej úspory na nepredvídané životné situácie, ktoré si nasporila zo stavebných sporení a fondov ešte pred manželstvom a teda sa jedná o jej úspory. Okrem toho v roku 2016 zariadovali a dokončovali ich spoločný dom a z týchto finančných prostriedkov okrem výživy na deti a jej výživy vyplácala aj zariadenie do domu, nábytok, rolety, altánok, záhradné sedenie a iné práce okolo dostavby rodinného domu. Okrem toho mala nemalé výdavky aj v júli 2016, keď otec deti zobral k sebe, nevrátil ich a musela sa obrátiť na advokáta s čím mala výdavky na právne služby. Zostatok na spomínanom bankovom účte k 30.11.2016 bol 1.781,16 Eur, čo súdu preukázala a okrem toho na tento účet jej chodili ešte výplaty zo spoločnosti E., s.r.o. vo E. a to v sume 700,- Eur mesačne, z ktorého tiež živila maloleté deti. Otec jej za toto obdobie však prispieval iba 55,- Eur mesačne. V čase, keď ešte žila s deťmi vo X. a keďže jej otec neprispieval na výživu detí, resp. prispieval neadekvátne, na tento účet jej vkladal finančné prostriedky aj jej terajší manžel J. T.. Otec detí nepopiera, že na deti údajne v čase, keď ešte žili v spoločnej domácnosti a už vôbec nie od ich spoločného rozchodu do D. riadne neprispieval. Až od novembra 2016 začal otec prispievať sumou 55,- Eur mesačne na obe deti, tzn. sumu, ktorú mu určil súd v neodkladnom opatrení. Na účte sa už dávno pred rozhodným obdobím nenachádzali také finančné prostriedky ako v minulosti a o akých tvrdí otec maloletých detí a tým pádom jeho tvrdenia, že prispieval sumou 550,- Eur mesačne je nepravdivé a neobstojí ani tvrdenie, že pokiaľ by mal akceptovať rozhodnutie súdu prvej inštancie, išlo by o jeho duplicitné plnenie na výživu oboch detí. Finančné prostriedky na jej bankovom účte prípadne na bankovom účte otca maloletých detí sú predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov a táto otázka nemá nič spoločné s vyživovacou povinnosťou otca k maloletým deťom, keďže v rozhodnom období nežili v spoločnej domácnosti, nezabezpečovali

spoločne výchovu ani výživu detí a otec jej na výživu detí nijako neprispieval okrem 55,- Eur mesačne. Odvolanie v celom rozsahu považuje za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Kolízny opatrovník sa k doručenému odvolaniu otca nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je vo výroku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva rodičov vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

10. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutej časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom P. a P., s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. Čo sa týka namietanej miestnej (ne)príslušnosti Okresného súdu Senica, odvolací súd odvolacie argumenty otca nepovažuje za dôvodné. Medzi rodičmi sa viedlo viac súdnych konaní ohľadne úpravy výkonu ich rodičovských práv a povinností. Zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 3P/41/2016 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 3P/41/2016-88 zo dňa 09.03.2017 súd zamietol návrh otca na určenie školy príslušnej na plnenie povinnej školskej dochádzky maloletých detí, pričom otec žiadal, aby súd rozhodol, že maloleté deti budú navštevovať Základné školy vo X.. Je nespornou skutočnosťou, že deti sú zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá má bydlisko na adrese J. T. XXX/X, D.. Tomuto nasvedčuje aj ilustrácia v Registri obyvateľov, podľa ktorej matka je na tejto adrese hlásená k trvalému pobytu od 02.09.2016, pričom v tomto konaní matka návrh na súd podala dňa 30.11.2016.

12. V zmysle § 112 Civilného mimosporového poriadku:

(1) Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

(2) Ak sa zákonným spôsobom zmenia okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť, môže súd preniesť svoju príslušnosť na iný súd, ak to vyžaduje záujem maloletého. Ak tento súd nesúhlasí s prenesením príslušnosti, rozhodne jeho nadriadený súd.

13. V čase začatia konania teda bydlisko maloletých detí bolo v D., preto príslušným na konanie v danej veci na úrovni prvej inštancie je Okresný súd Senica.

14. Ďalším odvolacím dôvodom bolo tvrdenie otca, že vyživovaciu povinnosť si plnil tým, že matka mala k dispozícii ich spoločné úspory s ktorými disponovala a tým, že ich použila aj v prospech detí a išlo aj

o jeho úspory, určením výživného tak, ako to urobil súd prvej inštancie, by došlo o jeho zaviazanie na výživné pre obe deti duplicitne. Ani takáto argumentácia otca neobstojí.

15. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (odsek 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (odsek 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

16. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine).

17. Je jednoznačné, že pokiaľ rodičia nežijú spolu a nehospodária spolu, každý z nich musí hradiť výživné a plniť si vyživovaciu povinnosť zo svojich príjmov a nemožno odkazovať na údajne matkou spotrebované spoločné úspory. Okrem toho vyporiadanie sa so spoločnými úsporami nadobudnutými za trvania manželstva rodičov detí je otázkou, ktorú je treba riešiť v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva rodičov po rozvoze ich manželstva.

18. S poukazom na vyššie uvedené závery, odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a zaostaleho výživného, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (osobitne odvolaním nenapadnutého) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti vo výroku potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

20. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).